

Grünbaum: Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi i hvert fald kan se på det i udvalget og drøfte de tanker, jeg har været inde på.

Og så vil jeg gerne sige, at jeg tror, at ordførerne for de tre regeringspartier måske ikke har fået helt fat i den nye bestemmelse i kommuneskattelovens § 6, stk. 2, som jo vil betyde, at der bliver en særlig belastning, når vi har disse forskellige personfradrag. Man får naturligvis en lettelse derved, at bundfradraget går op, idet det lavest bliver 6.000 kr. for ægtepar, men man får alligevel en større belastning i de kommuner, hvor man stadig væk vil have en forskel mellem personfradragene, idet man dér også skal beskatte differencen mellem det lavere kommunale bundfradrag og statsbundfradraget med statsskatteprocenten.

Lad mig nævne et eksempel. Lad os tage en kommune, hvor man for et ægtepar fastsætter 6.000 kr. som personfradrag. Differencen mellem de 6.000 kr. og statsskattefradraget på de 10.000 kr. skal her beskattes med 18 pct. Det bliver 18 pct. af 4.000 kr., eller 720 kr., man — foruden den almindelige kommuneskat af de 4.000 kr. — får i merbelastning i forhold til de kommuner, hvor der anvendes det samme fradrag på 10.000 kr. ved både kommuneskat og statsskat.

Det synes jeg lige man skal drøfte igen i udvalget, fordi situationen jo nu er særlig gunstig for at lave en ændring, netop fordi man er inde i hele kommunalreformen og byrdefordelingsreformen. Der er jo ingen, der forestiller sig, at disse måske fattige kommuner skal bære yderligere byrder, men så må man jo indrette ordningen således, at der bliver givet nogle flere penge til de pågældende kommuner.

Jens Chr. Christensen: Kun den korte bemærkning til hr. Grünbaum, at jeg i hvert fald ikke har fået det galt i halsen. Vi kan da udmærket se, at der vil blive en forskel fra den ene kommune til den anden, men vi kan også vende det om og sige, at hvis man har

det store bundfradrag i alle kommuner, så kan resultatet meget let blive, at de få borgere med en stor indkomst i de pågældende kommuner flytter derfra, og så bliver det endnu værre. Derfor tror jeg, det er rigtigt, i hvert fald indtil vi har set, hvordan de nye kommunegrænser kommer til at forme sig, og hvilke indkomstmasser man har i de forskellige kommuner, at lade det være overladt til kommunalbestyrelsen de pågældende steder at fastlægge det fradrag, man ønsker.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Efter de faldne udtalelser foreslår jeg, at lovforslaget henvises til udvalget angående forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov nr. 154 af 31. maj 1961 om udbygning og ombygning m.v. af den kgl. veterinær- og landbohøjskole.

(Lovforslaget (nr. 227) findes i tillæg A. sp. 4499, fremsættelsen i tidenden sp. 4752).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Chr. Thomsen: Selv om lovforslaget er temmelig kortfattet, vil jeg alligevel gerne have lov at knytte nogle bemærkninger til det.

Når det er gået sådan, at man, efter at man havde fået loven vedtaget og erhvervet byggegrundene i Odense, i en årrække ikke har fået påbegyndt nogen bebyggelse derovre, så ligger det jo i, at man mente, at det var rigtigt at give det lægevidenskabelige fakultet fortrinsret, og at man af økonomiske grunde holdt lidt tilbage med landbohøjskolen. Dertil kom vel også den diskussion, der senere er opstået om, hvorvidt den ændring, der sker i landbrugets struktur, ikke